

HET WAS MAAR OM!

“VLAANDEREN ? WAAR MIJN VINKENMUIT STAAT“, waar men Vlaams spreekt en nog iets.

Groot als we het vergelijken met Monaco, Vaticaanstad of Andorra, klein met al de rest. MAAR... wereldberoemd of toch bijna!

Buiten het zeewater dat de brandstof van de toekomst wordt (men spreekt toch van “ik liep langs de branding op

het strand...), hebben wij twee grote troeven: ons handen en hersenen die we gebruiken om deel uit te maken van de wereld om ons heen, zeker weten!

Daarnaast kunnen we teruggrijpen naar de geschiedenis want wie verjoeg de ‘Franschen’ in 1302? Wie speelden de ‘Hollanders’ in de wereldbeker naar huis? Wie deed hetzelfde met de ‘Duitsers’ in ‘18 en ‘45? De Engelsen zijn het zelf afgetrapt.

Wie heeft de meest wereldvreemde, meest belaagde maar plezierigste hobby van Vlaanderen en alle parkings daar rond? Juist DE VLAMING.

We mogen ons niet wegstoppen want we hebben troeven te over! Waar we ook kampioen in zijn, is in het vinden van achterdeurkes, omzeilen van wetten en reglementen. Eveneens in het verbloemen van foute uitspraken en het afschuiven naar een ander, ‘het op twien anders steken’ in mensentaal. Geen misdaden maar eerder het bewijs van goed ‘vaderschap’.

Vinkenier Freddy uit de Westhoek trok na vijf maal de afleveringen van ‘Eigen kweek’ te hebben gezien om Engels te leren naar Londen met de rugzak voor twee dagen. In een parkje aan de rand van de grootstad zette hij zich op een bank. Aan het andere einde zat een oudere heer: grijze snor, bolhoed, wandelstok en de Times. Een echte ‘Sir’.

Freddy nam zijn brooddoos en pulle met koude koffie uit zijn rugzak. De heer keek even naast zijn Times naar de bidon van drie kwart liter - nu nog een halve door de vele builen - en dacht: "Een bootvluchteling."

Fredje wou het goed doen en vroeg in zijn beste West-Engels: "Mister, my a eet my stutte hier on de bank?" De man schrok, wist niet wat een stutte was maar dacht wel te weten waarover de vraag ging en zei: "Please." Het ijs was gebroken, Willy had al een kameraad in Engeland en van blijdschap presenteerde hij hem ook een boterham. Maar de heer bedankte bij het zien van het tussenliggende roerei van twee dagen oud, maar was gecharmeerd. Na de 'maaltijd à la traveau' vroeg de heer: "*Sorry, were are you cumming from?*" Freddy trachtte zich de derde aflevering van eigen kweek te herinneren toen Lolita arriveerde en antwoorde: "*From de Vloonders, de Westcorner.*" De grijze snor krulde want hij wist begot niet waar dat lag op de wereldkaart. Fredje zag de twijfels en ging meer in detail met: "*Iepre, de Menenpoorte, Last Post, t' zeitje, Flanders Fields, Club Brugge, A.Vi.Bo. Kuurne, ...*" En plots werd zijn opsomming onderbroken door een uitgestoken hand, een Engelse. De heer was mee, zelfs meer, want hij nam over en vulde de lijst aan met verhalen, plaatsen en zelfs zaken waar Fredje niets van wist.

Zijn grootvader had de veldslagen in 14-18 mee gemaakt in de Westhoek, had er zijn vrouw leren kennen die in haar buik geschoten was en had haar mee genomen naar Engeland. Negen maand later was ze genezen, hoho . Zijn vader was een feit en ook hij kwam in '42 naar Vlaanderen om het te redden...

Ze trokken samen naar een pub en hoe meer ze dronken hoe beter ze elkaar verstonden. Finaal waren ze er zeker van dat ze familie waren, mijn gedacht.

Conclusie: Vlaanderen is werelderfgoed en de Vlamingen wereldburgers!!

MAAR, zoals eerder geschreven ook meesters in het verbloemen en omzeilen zonder boot! Neem nu, na de zetting zitten vier liefhebbers, al jaren zo, aan hun tafel in het lokaal en zijn beter gekend als de *'alfabetmannen'*. **Albert**, **Berre**, **Ceriel** en **Dolf**. Zoetse, de lokaalhoudster komt opnemen en zegt zoals steeds: *"Vier volle druppels veur de jonge gasten zeker?"* Maar mis, drie *koffies* en *n'en trappist!*?"

Het is stil aan de tafel; **A**, **B** en **C** zitten in hun tas te roeren en geen woord wordt gewisseld tot Dolf vraagt: *"En hoeveel stonden er op de lat?"* Oei, foute vraag!

Albert neemt het voortouw en zegt met gedempte stem: *"Slecht, 220 liedjes, 300 te weinig, de schuld van de bureu. Links een dubbelzanger, rechts één met computerzang, daar zingt hij niet tegen, verd..."* Berre maakt ook zijn verhaal: *"300 op de kop, 300 gebroken, doet hij nooit, soms, allee... de tekenaar zat niet stil, rookte, stoelke kraakte, moest hoesten, nam dan een muntje uit een krakend papierke, babbelde tegen controleur en... breken, breken!"* Ceriel wacht een beetje maar zegt plots: *"Nul, nul komma nul op de lat maar hij heeft zeker 400 gezongen maar hij hoorde ze niet!"* Vlaamser kon de uitleg niet zijn, de schuld van een ander, prachtig, hoho. Eén getal ontbrak nog, Dolf. Hij dronk nog eens van zijn groot glas schuimend bier en zei met beschuimde bovenlip: *"682 naast n'en wieter en n'en breker."* Plots zag hij drie gefrustreerde koppen opzwellen en **A** zei: *"Geërfd van een suikertante*

zeker?" B volgde met: "Vannacht op pad geweest?" Maar C schoot de hoofdvogel af met: "Nieuwe pielden in het bandopnemerke gestoken, duracellen zeker?"

Dat was er over want iedereen in het café had het gehoord en Dolf werd met zatte ogen aangekeken alsof hij een moord had gepleegd. A, B en C schrokken van zichzelf en haalden hun beste Vlaamse zalvende zin boven: **"HET WAS MAAR VOOR TE LACHEN ZULLE!"**

Maar er werd niet gelachen maar veel gedacht en gevezeld.

Nooit zaten er nog vier vinkeniers aan de alfabettafel. 'Zwijgen is goud, spreken is zilver' is ook zo één van die gezegdes die meestal gebruikt worden als het te laat is en zaken onopgelost blijven.

Vroeger waren reacties en uitflappers dagelijkse kost en er werd inderdaad mee gelachen of gevolgd met een tegenwoord en terug gelachen. Nu moet ge vijf maal uw tong ronddraaien en dan hopen dat ze niet in een knoep ligt of dat ge vergeten zijt wat ge wou zeggen. Een weerwoord komt zelden, een advocaat of politie wel!

Spijtig maar wij Vlaamse vinkeniers mogen niet van onze koers afwijken. Zeggen wat op de tong ligt op de manier die we met de moedermelk hebben mee gekregen: deftig, niet te luid, recht in de ogen kijken, met een glimlach, de waarheid en... dan snel weg lopen! Neenee, zal niet nodig zijn, hoho .

Tot slot nog een wistje datje: bandopnemerkes zijn uit de mode. Nu kan u zo één op een blikje lijkend wifi toestelleke kopen met de naam "Google". U stopt het in de kooi en op de zetting zegt u aan de kooi: "Google, zing 700 vinkenliedjes in één uur." En lap, u zal ze hebben.

Eén nadeel: mogelijks zullen er nog een paar starten met 700...

Laat U elders niet bedriegen, koop het bij mij!